

nak is vannak vidéki kirendeltségeik, mint például az őserdők kutatására Bialoviezában, erdészeti mikrobiológiai állomás Jezioryban (Poznan mellett), erdőtopológiai állomás Gdanskban, gépesítési állomás Suchában, és realizáló állomás Ostroznicában, tűzvédelmi állomás Krzystkowiecban Zielona Góra vidékén, két gyantászási kutató állomás és egyéb kisebb állandó és ideiglenes kutatóhelyek az ország különböző tájain.

A már régóta működő szenkocini, Varsó melletti középerdei állomást gyors ütemben fejlesztik és korszerűsítik, hogy rövid időn belül teljesen és korszerűen felszerelt kutató, oktató és tanácskozó helyé alakuljon. Az intézet kutató tevékenysége jelenleg kiterjed az állami és nem állami erdők egész 7 684 000 ha területére.

Az intézet tudományos munkaköre igen terjedelmes és tulajdonképpen az erdészeti kutatás egész területét magában foglalja, tekintettel annak három fő szempontjára: a természettudományos, műszaki és gazdaságossági vonatkozásokra, amelyek közül talán mégis a természettudományon van a legnagyobb hangsúly.

A tudományos kutatás a fő, de nem egyetlen tevékenysége az intézetnek, mert ezenfelül vannak állandó vagy idejnyjellegű egyéb munkák, magterméscbeclések, talajanalízisek, különféle szaktanácsadás, kárbecslés, szakvéleményadás, tanácskozásokon való részvétel stb., az erdei munkások oktatásában és kiképzésében való közreműködés, hazai és külföldi kutató munkákban való együttműködés, különféle tanácskozások, előadások szervezése stb.

Az intézet tevékenysége és eredményei részben saját közleményeiben jelennek meg, és pedig: a „Prace Instituto Badawczego Lesnictwa”-ban (az erdészeti kutató intézet munkáiban), amelynek melléklete a „Biuletyn Instituto Badawczego Lesnictwa” (az erdészeti kutató intézet jelentése); a Sylwan-ban közölt „Przeгляд Dokumentacyjn Lesnictwa”-ban (erdészeti dokumentációs szemlében) és egy egész sor népszerű közleményben. Fő kiadójuk e műveknek a mezőgazdasági és erdészeti állami könyvkiadó vállalat. A tájékoztató közleményeket azonban az intézet saját hatáskörében is sokszorosíttatja. Az intézet munkatársai ugyancsak szerzői, vagy társszerzői számtalan tankönyvnek, műszaki tudományos és népszerűsítő könyvnek, cikkeknek, és egyéb munkának, amelyek a saját közleményeken kívül kerülnek kinyomtatásra.

Dr. Wieslaw Grochowski

Beszámoló a Sébor-emlékülésről

Az Erdészeti és Faipari Egyetem és a MTESZ Geodéziai és Kartográfiai Egyesületének soproni csoportja 1965. december 13—14-én ünnepélyes emlékülést rendezett *Dr. h. c. Dr. Sébor János* születésének 75. évfordulóján.

Az emlékülés tanítványai munkájának bemutatásán keresztül kívánt neki emléket állítani, ezzel is demonstrálva azt, hogy közismerten kiváló oktatása és nevelése milyen eredményes volt, életműve tanítványai munkájában megsokszorozódva fejlődik tovább, és emlékét példaképként őrzik tanítványai.

A résztvevők nagyobbik része sajnos nem az erdészeti munkahelyekről jött, pedig Sébor János elsősorban erdész volt és hogy milyen közmegebecsülésnek és közszeretnek örvendett, azt legjobban az a páratlan ünneplés bizonyítja, amelyben tanítványai utolsó dékánágáról való lelépésekor és az OEE nagykanizsai vándorgyűlésen a Bedő-díj átnyújtásakor részesítették.

Az Egyetem Bors László KISZ Művelődési Házában rendezett emlékülést *Lóránt Ödön*, a GKE soproni csoportjának elnöke nyitotta meg. Kiemelte, hogy Sébor János egyénisége nemcsak tanítványaira hatott, hanem az egész magyar geodéziai szaktár-

sadalomra. Mutatja ezt a megjelentek száma és összetétele, az erdő- és bányamérnökök mellett a geodézia minden ágazata képviselve van.

Ezután *Dr. h. c. mult. Dr. Tárczay-Hornoch Antal* akadémikus Sébor János méltatása címmel tartott előadást. Emlékeztetett arra, hogy már kora ifjúságától kezdve hihetetlen munkabírással képezte tovább magát. Ennek legjobb példája az az időszak, amikor a bécsi Technische Hochschule-n földmérnöki oklevelet szerzett és egyidejűleg Sopronban megtartotta az előadásokat, gyakorlatokat és vizsgáztatott is. Szerencsésen egyesítette a selmeci hagyományokat a bécsi iskola módszereivel. — Tanácsüléseken ritkán, de magvasan szólalt fel, türelmesen igyekezett összehozni az ellenvéleményeket, az előremutató, békés kompromisszumokat kereste. — Csak akkor volt türelmetlen, amikor a haladás gátjai ellen harcolt, amikor káros, korlátolt és bürokratikus nézetekkel kellett szembezállnia. A legsúlyosabb időkben volt az egykori Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kar dékánja. Mindig merete vállalni a felelősséget, és a veszélyt is. Neki köszönhető, hogy a karnak nem kellett Nyugatra települnie. Nagy érdemei vannak a hazánkban először meginduló földmérőmérnök-képzés megszervezésében, a Földmérőmérnöki Kar első dékánja volt. Számos hivatalos és egyesületi bizottságban bocsátotta nagy tudását és gazdag élettapasztalatát a köz rendelkezésére.

Bezzegh László tanszékvezető egyetemi tanár Sébor János életét és munkásságát ismertette. — Lapunk 1965. évi 5. számában már megemlékeztünk Sébor János pályafutásáról. *Bezzegh László* beszédéből itt csak Sébor János egyéniségére vonatkozó részeket emeljük ki.

Érzelmi hullámvás nélkül, erős lélekkel látta el hivatását. Magánéletének gondjait kapun kívül tudta hagyni. Legjellemzőbb volt nagy erkölcsi ereje és becsületessége. Senkiről sem képzelt rosszat, a hibáznak ő keresett először mentséget. — Gyakorlati oktatásának színvonala talán a legjobb volt a világon. Hallgatóinak felcsillanó szeme és a végzetek levelei éltették. Közvetlenül érezhette tanítványai szeretetét és háláját. Szerénységére jellemző, hogy tanítványai sikereit szorgalmuknak és tehetségüknek tulajdonította, kiváló képzésükben szerzett érdemeiről sohasem beszélt. Mindig mindenkin segíteni akart. — Apai és anyai ágon is erdészcsaládból származott, a szakmaszeretet és hivatástudat magasan lobogott benne és ezt tanítványaiban is fel tudta ébreszteni.

Jól látta a geodézia várható fejlődését, és már csaknem 40 évvel ezelőtt önálló tárgyként oktatta a fotogrammetriát. Nem rajta múltott, hogy hazánk ezen a téren nem maradhatott a fejlődés élvonalában. Nagy elégtételül szolgált, hogy még megérhette az első fotogrammetriai úton készült erdőgazdasági térképek elkészülését.

A két bevezető méltató előadás után 20 előadás hangzott el. Ebből hetet a Földmérési Tanszék dolgozói, ill. különböző erdészeti beosztásban dolgozó erdőmérnökök tartottak, valamennyien Sébor János tanítványai:

Cornides György: Erdészeti térképezés a műszaki tervezés, munkaszervezés és irányítás szemszögéből;

Király László: Az erdőgazdálkodás területinformáció igénye;

Bezzegh László: A fotogrammetriai kutatás Magyarországon;

Madas László: Vadpataszabályozás a visegrádi hegyekben;

Németh Ferenc: A fotogrammetriai erdőgazdasági térképezés előnyei;

Gerencsér Miklós: Légi fényképezésünk helyzete és feladatai;

Pálvölgyi Lóránt: Mérnöki asztronómia.

A többi 13 előadás szinte a geodézia minden területét és minden munkahelyét fellejtte, de ezek közül is további négy volt fotogrammetriai tárgyú, jelezve, hogy Sébor János vetése most érik be.

A kétnapos tudományos ülésszakot Sébor János sírjának megkoszorúzásával fejezték be. Az egyetem koszorúját *Dr. Káldy József* tanszékvezető egyetemi tanár, az Erdőmérnöki Kar dékánja, a MTESZ soproni Intézőbizottságának és a GKE soproni csoportjának koszorúját *Bezzegh László* tanszékvezető egyetemi tanár, a pécsi Érbányászati Vállalat koszorúját *Jobb József* főmérnök helyezte el. Megkoszorúzták *Teszárs Géza* egyetemi adjunktusnak, Sébor János hosszú ideig legközvetlenebb munkatársának sírját is.

Az emlékülésen elhangzott előadások teljes anyaga az Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményeiben kerül nyilvánosságra.

Dr. Herpay Imre